

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

Expedient: 87/22

Expedient de gestió: 2021RCAL...

Número de registre: 2021/...

Recurrent: N, SA

Tribut: Impost sobre béns immobles (IBI)

Data de presentació del recurs: 30/7/2021

El Consell Tributari, reunit en sessió de 26 d'octubre de 2022, coneixent del recurs presentat per N, S.A., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- És objecte del present recurs els actes que es detallen a continuació:

Acte impugnat / Rebut	Detall: Concepte	Identificador / Adreça Objecte	Importar €	Període/Data
padró CT2021...	IBI	...	2.001,21	01/01/2021 - 31/12/2021
padró CT2021...	IBI	...	2.154,45	01/01/2021 - 31/12/2021
padró CT2021...	IBI	...	2.001,21	01/01/2021 - 31/12/2021

2.- Succintament, l'entitat interessada, sota la seva representació degudament acreditada, al·lega que no està conforme amb l'aplicació del tipus de gravamen específic que estableix l'article 7.2 de l'Ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre béns immobles (IBI), perquè

considera que és contrària a dret i que vulnera l'article 72.4 del Text Refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, per la qual cosa a més d'impugnar les liquidacions de referència a l'encapçalament, impugna indirectament la pròpia Ordenança sobre aquest article i, en conseqüència, sol·licita la devolució de les quotes de l'IBI de l'exercici 2021.

Manifesta que, si bé el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals reconeix als ajuntaments la facultat d'establir tipus impositius diferenciats, la determinació del límit a partir del qual s'estableix el 10% dels immobles amb més valor cadastral, als que s'han d'aplicar el tipus de gravamen diferenciat, han de ser degudament justificats i motivats. Per això, impugna indirectament l'Ordenança fiscal reguladora de l'IBI.

Al·lega que l'Ordenança està ignorant que per la seva pròpia naturalesa hi ha dos tipus d'immobles que al Cadastre s'indiquen amb ús d'aparcament, però que no són de cap manera comparables entre si. Explica que, d'una banda, hi ha els edificis o locals complets destinats a aquesta destinació i, de l'altra, les places individuals resultat d'una divisió en propietat horitzontal. Considera que, en sentit jurídic estricte, les places individuals existents als edificis en propietat horitzontal no són finques independents cadascuna, ja que es tracta de participacions indivises en una entitat dedicada a aparcament a què s'atribueix l'ús d'una determinada plaça. Considera que el fet que se'ls assigni una referència cadastral individual no afecta gens aquesta realitat jurídica i obeeix bàsicament que, en tenir diferents propietaris, cal fer aquesta distinció. Afirmar que utilitzar ambdós tipus d'immobles destinats a aparcament per determinar el 10% dels de més valor cadastral per marcar el límit mínim del tipus de gravamen específic resulta injustificat i, a més, suposa un tracte que perjudica tant els propietaris de places individuals, que es veuran gravats amb un tipus específic pensat per a immobles destinats a una activitat econòmica, com als de locals complets doncs, en comparar-se amb les individuals, dona lloc a un límit molt baix (15.999,37 euros) i, per tant, sempre resultaran gravats amb el tipus específic. Al·lega que l'art. 72.4 de la LHL, en parlar del 10% d'edificis de més valor per cada ús, està pensant en immobles de gran valor, per sobre del que és habitual i òbviament no és el cas de places d'aparcament de 15.999,37 euros. Afirmar que de tot això es desprèn que la justificació que empara i fa constitucional el tracte diferent respecte a determinats immobles és l'ús comercial, esmenta "l'IBI comercial" emprat en el tràmit parlamentari i que cita el Tribunal Constitucional a la seva interlocutòria núm. 123/2009, de 30 d'abril (qüestió d'Inconstitucionalitat 4351/2008; BOE núm. 125, de 23 de maig). És a dir, que el tipus

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

específic ha de gravar el 10% dels immobles amb valor cadastral més alts, dins dels quals per la seva naturalesa estiguin destinats a l'activitat comercial, però no al 10% de tots els immobles destinats a aparcament.

La societat recurrent al·lega que l'ús o la destinació de les places d'aparcament individuals no és el mateix que el dels locals íntegres destinats a garatge o aparcament. Indica que certament, en tots dos s'estacionen automòbils o motocicletes, però mentre que les primeres normalment estan vinculades a un ús d'habitatge com a complement a annex a aquest (encara que sigui de lloguer), els segons tenen una finalitat eminentment comercial, generalment desvinculada de la residencial. Manifesta que les places individuals, normalment vinculades a l'habitatge, estan més a prop de l'ús residencial que de l'aparcament ja que a la pràctica, encara que siguin finques diferents, formen un annex a l'habitatge, avui pràcticament imprescindible.

Conclou considerant que suficient prova de tot això és l'aplicació que fan d'aquest precepte altres Municipis que podrien comparar-se amb Barcelona on els valors a partir dels quals s'aplica el tipus diferenciat són molt superiors als establerts per l'Ordenança de Barcelona, cosa que demostra que per a la seva determinació s'han tingut en compte els locals destinats a aparcament, però no les places d'aparcament individuals.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'Informe de l'IMH es desprèn la següent relació de fets:

-El Ple del Consell Municipal en sessió celebrada el dia 23 de desembre del 2020 va aprovar definitivament la modificació de l'Ordenança fiscal 1.1 reguladora de l'impost sobre béns immobles per a l'exercici 2021.

L'Ordenança fiscal va ser publicada al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona el 24 de desembre de 2020.

-En data 02.02.2021, es va publicar al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB) edicte d'aprovació del padró de contribuents de l'Impost sobre Béns Immobles per a l'exercici 2021. S'indica que el 05.07.2021 és el darrer dia del termini de pagament voluntari aquest impost en el cas del padró electrònic.

- El 30 de juliol del 2021, l'entitat interessada va interposar un recurs d'alçada contra les quotes tributàries detallades a l'encapçalament.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la desestimació del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En aquest cas, és procedent l'admissió del recurs d'alçada, ja que ha estat presentat dins el termini d'un mes comptat des de l'endemà de la finalització del període voluntari de pagament establert a l'edicte d'aprovació del padró de contribuents de l'IBI per a l'exercici 2021.

Tot això, segons prescriu l'article 46.1 de la Llei 1/2006, del 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, i l'art. 14.2 c) del RD Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, posat en relació amb l'article 223.1 paràgraf 2n de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i l'article 188.2 de l'Ordenança fiscal general, per als deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva.

Segon.- Pel que fa a l'aplicació del tipus de gravamen específic, l'article 72.4 del Text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals estableix:

“4. Dentro de los límites resultantes de lo dispuesto en los apartados anteriores, los ayuntamientos podrán establecer, para los bienes inmuebles urbanos, excluidos los de uso residencial, tipos diferenciados atendiendo a los usos establecidos en la normativa catastral para la valoración de las construcciones. Cuando los inmuebles tengan atribuidos varios usos se aplicará el tipo correspondiente al uso de la edificación o dependencia principal.”

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

Dichos tipos solo podrán aplicarse, como máximo, al 10 por ciento de los bienes inmuebles urbanos del término municipal que, para cada uso, tenga mayor valor catastral, a cuyo efecto la ordenanza fiscal del impuesto señalará el correspondiente umbral de valor para todos o cada uno de los usos, a partir del cual serán de aplicación los tipos incrementados.”

Per la seva banda, la Disposició Transitòria 15ª del Text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, que es va introduir per la Llei 51/2002, de 27 de desembre, de reforma de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals, determina:

“En tanto no se aprueben las nuevas normas reglamentarias en materia de valoración catastral, la diferenciación de tipo de gravamen por usos en el IBI prevista en esta ley se realizara atendiendo a los establecidos en el cuadro de coeficientes del valor de las Construcciones recogido en la norma 20 del anexo al Real Decreto 1020/1993, de 25 de junio, por el que se aprueban las normas técnicas de valoración y el cuadro marco de valores del suelo y de las construcciones para determinar el valor catastral de los bienes inmuebles de naturaleza urbana, teniendo en cuenta las siguientes especialidades:

1. Cuando los inmuebles tengan atribuidos varios usos, las normas para la identificación del uso de la edificación o dependencia principal serán las siguientes:

a) A los inmuebles no sometidos al régimen de propiedad horizontal que estén integrados por varias edificaciones o dependencias se les asignará el uso residencial cuando la suma de las superficies de este uso represente al menos el 20 por ciento de la superficie total construida del inmueble, una vez descontada la destinada a plazas de estacionamiento; en otro caso, se asignará el uso de mayor superficie, descontada asimismo la destinada a plazas de estacionamiento. En este último supuesto, si coincidieran varios usos con la misma superficie, se atenderá al siguiente orden de prevalencia: residencial, oficinas, comercial, espectáculos, ocio y

hostelería, industrial, almacén-estacionamiento, sanidad y beneficencia, deportes, cultural y religioso y edificio singular.

b) En los inmuebles sometidos a régimen de propiedad horizontal, cuando varios elementos privativos formen parte de un único bien inmueble, la dependencia principal será la destinada a uso residencial. Si ninguna de ellas tuviera este uso, se atenderá a la prevalencia citada en el párrafo a).

2. Para la identificación del uso de las edificaciones o dependencias que tengan la consideración de bien inmueble se seguirán las siguientes reglas:

- a) Los garajes y trasteros que se ubiquen en edificios de uso residencial, así como los edificios destinados exclusivamente a garajes y estacionamientos, tendrán asignado el uso almacén-estacionamiento.*
- b) Los bares musicales, salas de fiestas, discotecas, cines, teatros, restaurantes, bares y cafeterías ubicados en locales comerciales en edificios destinados a otros usos, así como los locales comerciales en estructura, tendrán asignado el uso comercial.*
- c) Los "camping" tendrán asignado el uso ocio y hostelería.*
- d) Los campos de golf tendrán asignado el uso deportivo.*
- e) Los silos y depósitos para sólidos, líquidos y gases tendrán asignado el uso industrial.*
- f) Los edificios o inmuebles monumentales y ambientales o típicos se clasificarán en el uso correspondiente a la actividad que en ellos se desarrolle.*
- g) Las obras de urbanización y las obras de jardinería no se considerarán, a estos efectos, construcciones."*

La norma ho diu expressament i literalment: Per a la identificació de l'ús de les edificacions o dependències que tinguin la consideració de bé immoble se seguiran les regles següents:

- a) Los garajes y trasteros en edificios de uso residencial y los edificios destinados exclusivamente a garajes y estacionamientos, tendrán asignado el uso "almacén-estacionamiento". Aquesta referència concreta a l'ús magatzem-estacionament ho*

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

és com a categoria pròpia i autònoma, és a dir, perquè la norma està categoritzant aquest ús.

Del que s'ha exposat es dedueix que els immobles amb ús “magatzem-estacionament”, no sent ús residencial, poden ser objecte de tipus diferenciat, com consta a l'Ordenança fiscal reguladora de l'IBI.

Tercer.- N, S.A. al·lega que l'Ordenança està ignorant que per la seva pròpia naturalesa hi ha dos tipus d'immobles que al Cadastre s'indiquen amb ús d'aparcament que no són de cap manera comparables entre si. D'una banda, els edificis o locals complets destinats a aquesta destinació i, de l'altra, les places individuals resultat d'una divisió en propietat horitzontal. Considera que en sentit jurídic estricte, les places individuals existents als edificis en propietat horitzontal no són finques independents cadascuna, ja que es tracta de participacions indivises en una entitat dedicada a aparcament a què s'atribueix l'ús d'una determinada plaça. Considera que el fet que se'ls assigni una referència cadastral individual no afecta gens aquesta realitat jurídica i obeeix bàsicament que, en tenir diferents propietaris, cal fer aquesta distinció.

Doncs bé, sorprèn que l'entitat recurrent argumenti que als edificis en propietat horitzontal les places d'aparcament no són finques independents cadascuna sinó que es tracta de participacions indivises en una entitat dedicada a aparcament a què s'atribueix l'ús d'una determinada plaça i que el fet que se'ls assigni una referència cadastral individual obeeix bàsicament que, en tenir diferents propietaris, cal fer aquesta distinció. És a dir, la recurrent considera desencertadament que les places d'aparcament no són mai immobles independents, només són participacions indivises.

La realitat és que poden existir diferents tipologies de drets sobre els immobles als aparcaments, en primer lloc, pot ser que en un edifici residencial en propietat horitzontal les places d'aparcament siguin un annex de cada habitatge i per tant, no tindran la consideració de un bé immoble diferenciat, ni tindrà assignada una referència cadastral diferenciada de l'habitatge; en segon lloc, el local aparcament pot ser un immoble únic, que

pot tenir un propietari o diversos amb participacions indivises, però en ser un immoble únic només tindrà assignada una referència cadastral i en tercer lloc, el local destinat a aparcament pot estar dividit en propietat horitzontal i les diferents places d'aparcament seran béns immobles diferenciats pel que tindran assignats referències cadastrals individualitzades. Els immobles de la segona i tercera tipologia són els que tindran assignat cadastralment l'ús "magatzem estacionament", sense perjudici de quina destinació, bé que estiguin destinats a una activitat econòmica o a l'ús i gaudi del seu titular bé directament o mitjançant el seu arrendament.

La millor manifestació que els aparcaments i els trasters, ubicats a edificis de caràcter residencial, són béns immobles no subordinats als habitatges d'aquests edificis, és precisament que tenen una referència cadastral individualitzada i independent dels habitatges de l'edifici.

En aquest punt, cal estar a allò que estableix l'article 6 del Text refós de la Llei reguladora del Cadastre Immobiliari, quant a la consideració de bé immoble i l'assignació d'una referència cadastral:

“Artículo 6. Concepto y clases de bienes inmuebles.

1. A los exclusivos efectos catastrales, tiene la consideración de bien inmueble la parcela o porción de suelo de una misma naturaleza, enclavada en un término municipal y cerrada por una línea poligonal que delimita, a tales efectos, el ámbito espacial del derecho de propiedad de un propietario o de varios pro indiviso y, en su caso, las construcciones emplazadas en dicho ámbito, cualquiera que sea su dueño, y con independencia de otros derechos que recaigan sobre el inmueble.

2. Tendrán también la consideración de bienes inmuebles:

a) Los diferentes elementos privativos que sean susceptibles de aprovechamiento independiente, sometidos al régimen especial de propiedad horizontal, así como el conjunto constituido por diferentes elementos privativas mutuamente vinculados y adquiridos en unidad de acto y, en las condiciones que reglamentariamente se determinen, los trasteros y las plazas de estacionamiento en pro indiviso adscritos al uso y disfrute exclusivo y permanente de un titular. La atribución de los elementos comunes a los respectivos inmuebles, a los solos efectos de su valoración catastral, se realizará en la forma que se determine reglamentariamente.

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

b) Los comprendidos en el artículo 8 de esta Ley.

c) El ámbito espacial de un derecho de superficie y el de una concesión administrativa sobre los bienes inmuebles o sobre los servicios públicos a los que se hallen afectos, salvo que se den los supuestos previstos en las letras anteriores.

3. A cada bien inmueble se le asignará como identificador una referencia catastral, constituida por un código alfanumérico que permite situarlo inequívocamente en la cartografía oficial del Catastro. Dicha identificación deberá figurar en todos los documentos que reflejen relaciones de naturaleza económica o con trascendencia tributaria vinculadas al inmueble, conforme establece el título V de esta Ley. ...”

Quart.- Pel que fa a l'al·legació que la possibilitat prevista per l'art. 72.4 TRLRHL d'aplicar un tipus específic a determinats immobles té l'origen en relació amb l'establiment de les exempcions de l'IAE establertes per la Llei 51/2002, de reforma de la LHL (la mateixa que va introduir el tipus diferenciat) i que de fet es va introduir per tal de compensar la pèrdua d'ingressos que suposaven les exempcions de l'IAE que establia la mateixa llei, i que, per tant, el tipus específic ha de gravar el 10% dels immobles amb valor cadastral més alts, dins dels que per la seva pròpia naturalesa estiguin destinats a l'activitat comercial, però no al 10% de tots els immobles destinats a aparcament; aquest argument és una afirmació subjectiva de la recurrent que no es pot deduir de la Llei 51/2002, ni en la seva exposició de motius ni al seu articulat. L'exposició de motius de la Llei 51/2002 expressa que:

“Por cuanto atañe a la cuota, las principales novedades afectan a la regulación de los tipos de gravamen y al establecimiento de nuevas bonificaciones, todo ello en el contexto de proporcionar a los Ayuntamientos, como órganos titulares y gestores del impuesto, un amplio abanico de herramientas para conjugar su potencial recaudatorio con las posibilidades que el tributo ofrece como instrumento al servicio de la política tributaria municipal.”

En aquest sentit, cal assenyalar que l'article 72.4 del TRLRHL, ja transcrit, preveu la possibilitat d'establir tipus incrementats atenent els usos establerts a la normativa cadastral

per a la valoració de les construccions, sense que la norma disposi que només s'apliquin els tipus incrementats als immobles destinats a l'activitat comercial.

En definitiva, en aquest supòsit el tipus incrementat s'aplicarà a tots els immobles amb ús cadastral de magatzem-estacionament i amb un valor cadastral superior al llindar fixat a l'Ordenança fiscal, amb independència que s'hi exerceixin activitats econòmiques o no.

Cinquè.- La mercantil interessada també al·lega que si bé la llei permet establir tipus impositius incrementats, això no pot significar que l'Administració, en la seva determinació, pugui actuar sense justificar el nombre d'immobles als quals és aplicable cadascun dels tipus diferenciats. L'ordenança fiscal ha de ser prou motivada i expressiva.

Sobre això, cal tenir en compte que les al·legacions formulades per la societat interessada ja van ser resoltes pel Tribunal Suprem en un cas idèntic al que ara es resol, fallant a favor de l'Ajuntament de Barcelona, concretament a la sentència de 19 de setembre de 2013, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció 2a, (RJ\2013\6832), dictada en el recurs de cassació núm. 6315/2011. En aquesta sentència es resol el recurs interposat pel Gremi de Garatges de Barcelona contra l'acord de l'Ajuntament de Barcelona que va aprovar definitivament l'Ordenança fiscal núm. 1.1 Reguladora de l'impost sobre béns immobles. S'impugnaren els articles i l'annex 2 relatius al tipus de gravamen específic de l'1,1%.

Reproduïm part de la sentència esmentada que conté constants remissions a la jurisprudència constitucional. Considerem que és força clarificadora i aporta una doctrina suficientment vàlida per resoldre les al·legacions de la interessada en aquest recurs. A la sentència es resol:

“Como se ha dicho en la Sentencia de esta Sala (Sección Sexta), de 22 de septiembre de 2009 (recurso contencioso-administrativo nº 122/2007), "...es preciso dejar sentada una premisa: teniendo la disposición impugnada naturaleza innegablemente reglamentaria, tal como se desprende de su procedimiento de elaboración y de su contenido normativo de alcance general, no está necesitada de motivación en sentido propio. Queda fuera del listado de actos del art. 54 LRJ-PAC, en que la motivación es obligatoria.

(...)

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

Y tras ello, la sentencia resalta que tampoco las Ordenanzas municipales deben contener una motivación expresa y especial, a cuyo efecto expone que suponen en el presente caso una colaboración con la Ley más intensa que la que tendrían los Reglamentos estatales (según el Auto del Tribunal Constitucional al que nos venimos refiriendo, por dos razones fundamentales: porque las ordenanzas municipales se aprueban por un órgano -el Pleno del Ayuntamiento- de carácter representativo y porque la garantía constitucional de la autonomía local (arts. 137 y 140 CE) impide que la Ley contenga una regulación agotadora de una materia donde está claramente presente el interés local), hasta el punto de que para cumplir con la reserva de ley, solo se exige que los tipos de gravamen hayan de fijarse dentro de los márgenes señalados por ella, lo que, según la sentencia, no requiere tampoco una motivación especial. En definitiva, la sentencia concluye afirmando que "no procede, por tanto, una impugnación que, como la presente, se funda en consideraciones que trascienden del control jurídico de la actuación administrativa que nos corresponde, en clara ausencia de cualquier posible arbitrariedad.

Por tanto, a través de la argumentación que quedó transcrita con anterioridad, la sentencia razona de forma suficiente la desestimación de la alegación de falta de motivación e infracción del principio de igualdad y arbitrariedad expuesta contra la Ordenanza en el escrito de demanda, por lo que el motivo no prospera."

"Sin embargo, tales dudas u objeciones han sido desestimadas por el Auto del Tribunal Constitucional 123/2009, de 28 de abril de 2009 (...) En consecuencia, ningún óbice existe desde un punto de vista estrictamente constitucional para que un Ayuntamiento fije mediante ordenanza fiscal, dentro de los márgenes fijados por la norma legal habilitante, un tipo de gravamen específico para una concreta clase de bienes inmuebles ».

(...)

En consecuencia -concluye el Tribunal Constitucional- « prever, (...) una tributación diferenciada en función del uso o destino de los bienes inmuebles es una opción legislativa que no sólo no afecta al principio de igualdad en la

contribución a las cargas públicas, en la medida que grava de forma distinta situaciones diferentes, sino que cuenta con una justificación objetiva y razonable que la legitima desde un punto de vista constitucional

(...)

*En realidad, éstos y los demás motivos de impugnación de la demanda, **hacen referencia a la ausencia de motivación y explicación de la decisión normativa municipal.***

Al respecto, hemos de reiterar una vez más el criterio repetido en nuestra sentencia de 16 de diciembre de 1994 (...)establecidos los tipos diferenciados dentro de los límites legales, no cabe su enjuiciamiento por los Tribunales de Justicia, al tratarse del ejercicio de funciones soberanas o políticas, que tampoco exigen motivación ni razonamiento expreso alguno, al tratarse del ejercicio del poder tributario local, de acuerdo con la jurisprudencia del Tribunal Constitucional y el artículo 9.3 de la Carta de Autonomía Local de 15 de octubre de 1985 (poder de fijar las cuantías dentro de los límites de la ley). Por tanto, nuestro enjuiciamiento habrá de ceñirse a la regularidad del procedimiento formal de la adopción de los acuerdos municipales y de su publicación y al ajuste a los repetidos límites legales, sin que quepa entrar a analizar las causas o criterios, ni la motivación o ausencia de la misma.

Ciertamente, esa libertad máxima dentro de los límites legales, ha de respetar el principio de interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos (artículo 9.3 de la Constitución), y así lo hemos venido repitiendo. Pero tal respeto no puede suponer la exigencia de una motivación o explicación expresa, sino que el uso de las facultades potestativas que la Ley de Haciendas Locales conceden a las Corporaciones (...)al proceder directamente de la propia Ley no exigen tal motivación (a diferencia de los supuestos en que tal motivación es ineludible, por establecerla la propia Ley -caso de las cuantías de las tasas- o por resultar de la propia naturaleza de la decisión -caso del coeficiente de situación del IAE-).

(...)

Como se ha dicho en la Sentencia de esta Sala (Sección Sexta), de 22 de septiembre de 2009 (recurso contencioso-administrativo nº 122/2007), "...es preciso dejar sentada una premisa: teniendo la disposición impugnada naturaleza innegablemente reglamentaria, tal como se desprende de su procedimiento de elaboración y de su contenido normativo de alcance general, no está necesitada

de motivación en sentido propio. Queda fuera del listado de actos del art. 54 LRJ-PAC, en que la motivación es obligatoria

(...)

Y tras ello, la sentencia resalta que tampoco las Ordenanzas municipales deben contener una motivación expresa y especial, a cuyo efecto expone que suponen en el presente caso una colaboración con la Ley más intensa que la que tendrían los Reglamentos estatales (según el Auto del Tribunal Constitucional al que nos venimos refiriendo, por dos razones fundamentales: porque las ordenanzas municipales se aprueban por un órgano -el Pleno del Ayuntamiento- de carácter representativo y porque la garantía constitucional de la autonomía local (arts. 137 y 140 CE) impide que la Ley contenga una regulación agotadora de una materia donde está claramente presente el interés local), hasta el punto de que para cumplir con la reserva de ley, solo se exige que los tipos de gravamen hayan de fijarse dentro de los márgenes señalados por ella, lo que, según la sentencia, no requiere tampoco una motivación especial. En definitiva, la sentencia concluye afirmando que "no procede, por tanto, una impugnación que, como la presente, se funda en consideraciones que trascienden del control jurídico de la actuación administrativa que nos corresponde, en clara ausencia de cualquier posible arbitrariedad.

Por tanto, a través de la argumentación que quedó transcrita con anterioridad, la sentencia razona de forma suficiente la desestimación de la alegación de falta de motivación e infracción del principio de igualdad y arbitrariedad expuesta contra la Ordenanza en el escrito de demanda, por lo que el motivo no prospera."

Sisè.- Pel que fa a la conclusió de la recurrent que, suficient prova que el límit de valor fixat a l'Ordenança és injustificat, és l'aplicació que fan d'aquest precepte altres Municipis, que podrien comparar-se amb Barcelona, on els valors a partir dels que s'aplica el tipus diferenciats són molt superiors als establerts per l'Ordenança de Barcelona, cosa que demostraria segons el recurrent que per determinar-los s'han tingut en compte els locals destinats a aparcament, però no les places d'aparcament individuals, la societat recurrent no té en compte que els Municipis tenen diferents ponències de valors, adequades a les

característiques de cadascú, que són diferents de les de Barcelona, així com volums diferents d'immobles amb ús magatzem-estacionament, que fan que no es puguin comparar els lindars de valor fixats amb Barcelona i els dels diferents Municipis.

En suma, els motius al·legats per l'entitat recurrent no es poden tenir en compte, ja que, el procediment per establir el valor cadastral mínim pel qual s'ha d'aplicar el tipus de gravamen específic als immobles destinats a l'ús d'aparcaments i trasters és acord amb allò que estableix l'art. 72.4 del TRLRHL.

L'article 7.2 de l'Ordenança fiscal núm. 1.1 reguladora de l'impost sobre Béns Immobles de 2021 estableix:

“2. El tipo de gravamen general será el 0,66%, cuando se trate de bienes inmuebles urbanos. El tipo de gravamen específico será del 1% cuando se trate de bienes inmuebles urbanos que, excluidos los de uso residencial, tengan asignado los usos, establecidos en la normativa catastral para la valoración de las construcciones, relacionados en el anexo de esta ordenanza. El tipo específico sólo se aplicará, como máximo, al 10% de los bienes inmuebles urbanos que, por cada uso, tenga mayor valor catastral, según valores que se indican en el anexo de esta ordenanza. En el anexo se indica el umbral de valor por cada uso, a partir del cual será aplicable el tipo específico.”

En aquest cas, segons les dades de la Gerència del Cadastre i les dades cadastrals de l'administració municipal, les finques objecte de recurs tenen assignat l'ús aparcament (lletra A), relacionat a l'annex de l'Ordenança, on també s'especifica el valor cadastral de 15.999,37 euros com a llindar assignat a l'ús aparcament dels immobles, a partir del qual s'aplica el tipus específic. Per aquest motiu, com que el valor cadastral de les finques en qüestió és superior al llindar determinat, correspon aplicar el tipus de gravamen específic de l'1% en la tributació de l'impost el 2021 i, en conseqüència, les liquidacions de l'impost han estat correctament practicades.

Per això, i coincidint amb la proposta de l'*Institut Municipal d'Hisenda*,

**Ajuntament
de Barcelona**

Consell Tributari
Palau Foronda
Rda. Sant Pau, 43-45, 1r.
08015 Barcelona
Telèfon 93 402 78 15
Fax 93 402 78 48
conselltributari@bcn.cat

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs d'alçada interposat.